

COMISIA EUROPEANĂ

MEMO

Bruxelles, 8 iulie 2013

Programul Erasmus în 2011-2012: explicații privind statisticele

Comisia Europeană a publicat astăzi noile statistici¹ referitoare la numărul de studenți, profesori și alte cadre din învățământul superior care au beneficiat de programul Erasmus în anul universitar 2011-2012 ([IP/13/657](#)). Astfel, 252 827 de studenți Erasmus și 46 527 de membri ai personalului universitar au beneficiat de finanțare prin Erasmus pentru studii, stagii în întreprinderi, predare sau cursuri de formare în străinătate.

Erasmus le permite studenților să petreacă între 3 și 12 luni într-o altă țară europeană, fie pentru studii, fie pentru stagii în întreprinderi sau în alte organizații. Poate beneficia de acest program orice student înscris în cadrul unei instituții de învățământ superior care participă la program dintr-una dintre cele 33 de țări Erasmus (statele membre ale UE, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Elveția și Turcia). Și studenții din cadrul învățământului profesional postliceal de scurtă durată pot beneficia de sprijin din partea programului.

Un nou record: peste 250 000 de studenți Erasmus într-un an

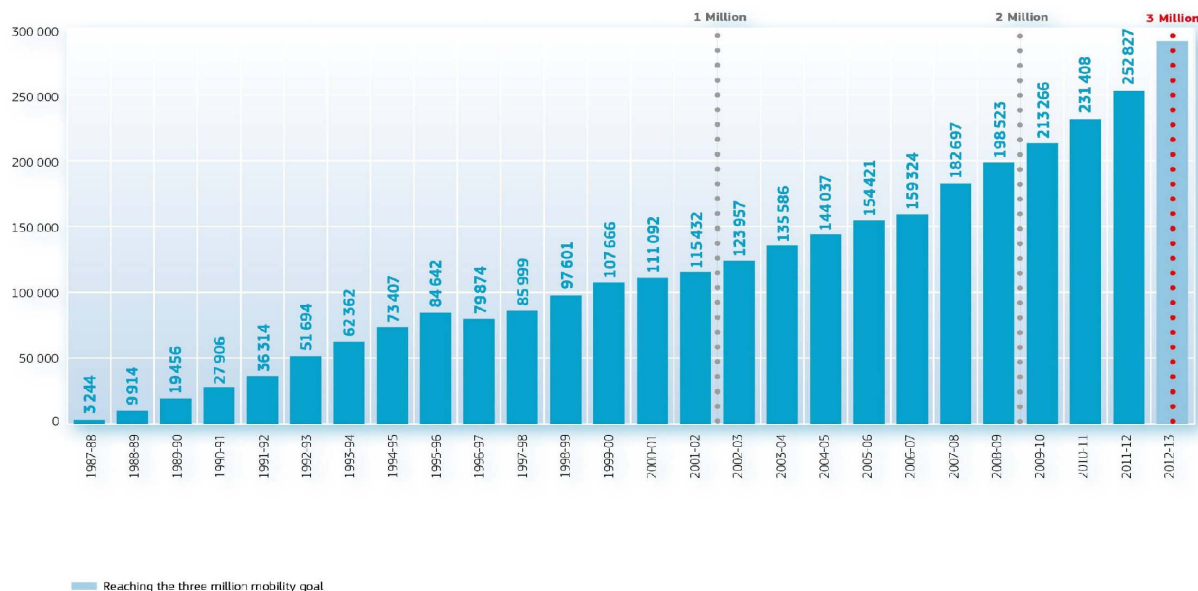
De la începuturile programului, numărul studenților care au beneficiat de burse Erasmus nu a încetat să crească. În 2009-2010, acest număr a depășit pentru prima oară pragul de 200 000, iar cei 252 827 studenți care au studiat sau au fost la un stagiu în străinătate în 2011-2012 reprezintă un nou record și o creștere anuală de 9 % față de anul precedent (în 2010-2011, creșterea înregistrată în raport cu anul anterior a fost de 8,5 %).

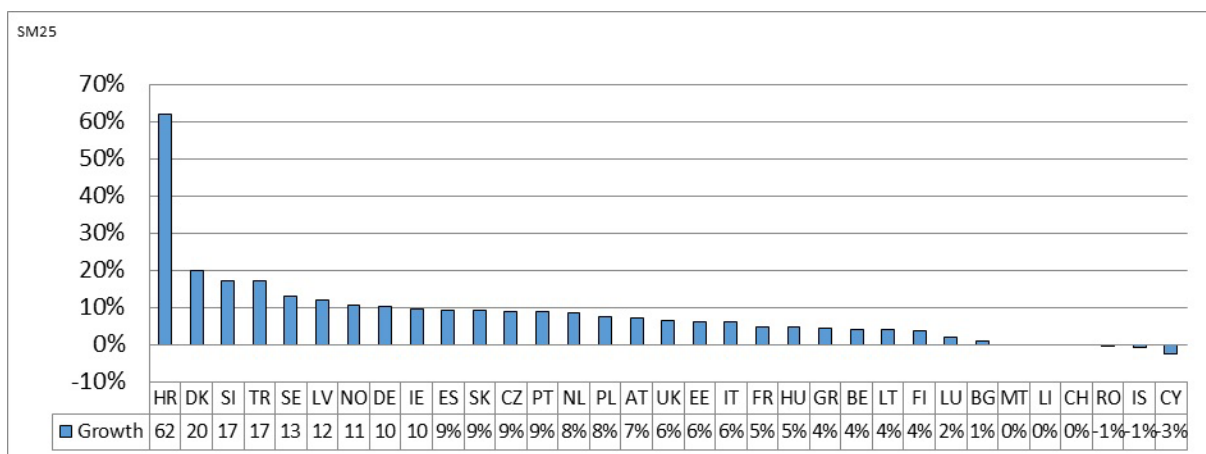
¹ Statisticile de mai jos se referă la programul Erasmus în mod individual. Ele nu includ alte programe europene pentru învățământul superior, cum ar fi programele Tempus și Erasmus Mundus, care urmăresc alte obiective de cooperare cu alte părți ale lumii. |

Graficul 1: numărul anual de studenți Erasmus din 1987-1988 până în 2011-2012

Progress to achieving the three million student mobility target

Graficul 2: mobilitatea studenților Erasmus – schimbarea relativă a numărului de studenți în funcție de țara de origine între 2010-2011 și 2011-2012

După cum se vede din graficul 2, numărul de studenți Erasmus a crescut în aproape toate țările. Cea mai mare creștere a numărului de studenți care pleacă cu astfel de burse s-a înregistrat în Croația (+62 %), care s-a alăturat programului în 2009-2010. Ea a fost urmată de Danemarca (+20 %), de Slovenia și de Turcia (+17 % fiecare). În 11 țări, creșterea observată a depășit procentul mediu de 8,3 %.

Trei țări (Cipru, Islanda și România) au înregistrat o scădere a numărului de studenți Erasmus (între -0,6 % și -2,7 %) în comparație cu anul precedent.

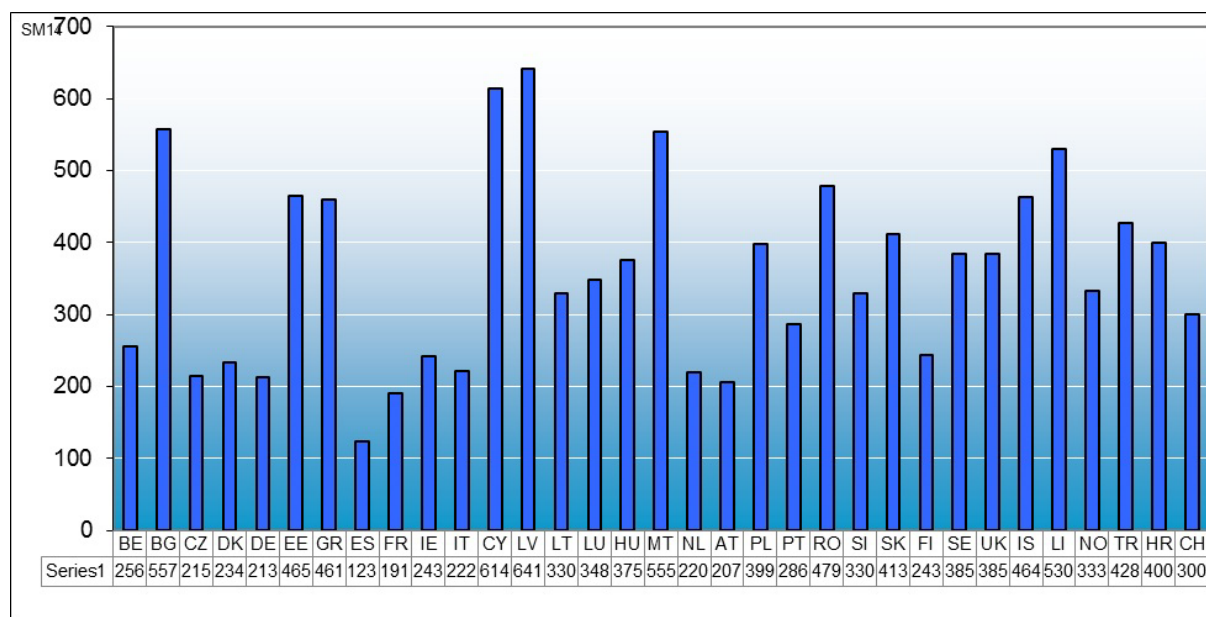
Campionii programului Erasmus

Spania a avut cel mai mare număr de studenți Erasmus plecați la studii sau la stagii în străinătate (39 545), urmată de Germania (33 363) și de Franța (33 269).

Spania a fost, de asemenea, cea mai populară destinație Erasmus, cu 39 300 de studenți care au ales această destinație, urmată de Franța (28 964) și de Germania (27 872). Regatul Unit a primit aproape de două ori mai mulți studenți (25 760) decât a trimis în străinătate (13 662).

La schimburile de studenți au participat 3 189 de instituții de învățământ superior, ceea ce reprezintă o creștere de 5 % în raport cu anul precedent.

Graficul 3: mobilitatea studenților Erasmus – nivelurile medii lunare ale bursei Erasmus

Valoarea medie a bursei lunare acordate de UE a rămas la aproximativ același nivel (252 EUR) ca în anul anterior (250 EUR). Graficul de mai sus prezintă bursa medie lunară pentru studenții plecați cu astfel de burse. Comisia stabilește un plafon pentru bursa studentescă lunară în funcție de costul vieții din fiecare țară de destinație, dar nivelul exact al bursei acordate în fiecare caz este stabilit de agențiile naționale și de instituțiile de învățământ superior care gestionează programul.

În 2011-2012, 336 de studenți cu nevoi speciale sau cu handicap au primit finanțare suplimentară pentru a putea lua parte la schimburile Erasmus, comparativ cu 254 de studenți în 2010-2011.

O creștere de 7,5 % pentru studiile Erasmus

Programul Erasmus le oferă studenților posibilitatea de a urma o parte din studii (licență, masterat sau doctorat, inclusiv studiile de scurtă durată) în cadrul unei instituții de învățământ superior dintr-o altă țară pe o perioadă cuprinsă între 3 și 12 luni.

În 2011-2012, dintre cei 252 827 de studenți Erasmus, 204 744 au plecat în străinătate pentru studii, ceea ce reprezintă o creștere de 7,5 % față de perioada 2010-2011. Numărul studenților care au plecat în străinătate pentru studii a scăzut în șase țări (Bulgaria, Cipru, Estonia, Islanda, Liechtenstein și România), în vreme ce alte 11 țări au asistat la o creștere peste medie a acestora. Elveția, care s-a alăturat programului în 2011-2012, a trimis 2 514 studenți la studii Erasmus.

Spania a avut cel mai mare număr de studenți plecați la studii (34 103), urmată de Germania (27 593) și de Franța (25 924). Spania rămâne cea mai populară destinație pentru studiile în străinătate, găzduind 30 580 de studenți Erasmus, urmată de Franța (23 173) și de Germania (19 120).

Luxemburg, Liechtenstein și Spania au trimis cel mai mare număr de studenți comparativ cu populația lor de studenți.

În medie, studenții au studiat în străinătate timp de 6,3 luni, iar bursa medie a fost de 234 EUR (față de 226 EUR în anul precedent).

Domeniile de studiu cele mai populare în rândul studenților Erasmus au fost științele sociale, comerțul și dreptul (41,4 %), urmate de științele umane și de arte (21,9 %), precum și de inginerie, de industria manufacturieră și de construcții (15,1 %).

O creștere de 18 % a stagiilor prin Erasmus

Din 2007, Erasmus le oferă studenților posibilitatea de a dobândi experiență profesională prin stagii în întreprinderi sau în alte organizații din străinătate. În 2011-2012, unul din cinci studenți Erasmus - respectiv 48 083 din 252 827 - au ales această opțiune, ceea ce reprezintă o creștere de 18 % în raport cu anul anterior. Durata medie a unui stagiu a fost de 4,3 luni, pentru care studenții au primit în medie o bursă lunară din partea UE de 361 EUR (în scădere față de 366 EUR în 2010-2011).

Ca și în anii precedenți, cei mai mulți studenți participanți la stagiile Erasmus au provenit din Franța (7 345), urmată de Germania (5 770) și de Spania (5 442). Spania a fost cea mai populară destinație pentru stagiile Erasmus, găzduind 7 807 studenți Erasmus, urmată de Regatul Unit (7 736) și de Germania (6 655).

Pentru a sprijini stagiile în străinătate, o instituție de învățământ superior poate crea un consorțiu pentru stagii. Aceste consorții cuprind instituții de învățământ superior și alte tipuri de organizații, precum întreprinderi sau asociații. Au fost finanțate 93 de consorții pentru stagii în 12 țări (BG, CZ, DE, GR, ES, FR, IT, NL, AT, PL, PT, FI). Aceste consorții au organizat peste 15 % din ansamblul stagiilor în străinătate în cadrul programului Erasmus în perioada 2011-2012.

Grupul cel mai numeros de studenți participanți la stagii Erasmus a provenit din domeniul științelor sociale, al comerțului și al dreptului (31,9 %), urmat de studenții din domeniul ingineriei, al industriei manufacturiere și al construcțiilor (17,1 %) și de cei din domeniul științelor umane și al artelor (16,9 %).

Câți studenți din învățământul superior (nivel licență și masterat) există în țările participante la programul Erasmus? Câți dintre ei și-au efectuat studiile parțial sau integral în străinătate în 2011-2012?

Dintr-o populație studențească de peste 24 de milioane în cele 33 de țări participante, circa 1 % dintre studenți au beneficiat de burse studențești prin programul Erasmus în anul universitar 2011-2012.

Presupunând că durata medie a studiilor în instituțiile de învățământ superior este de 4-5 ani (licență și masterat), se poate estima că circa 4,5 % din toți studenții europeni beneficiază la un moment dat de o bursă Erasmus pe durata studiilor lor universitare. Dintre aceștia, 68 % beneficiază de bursă pe durata studiilor de licență, 28 % la nivelul masteratului, 1 % la nivel doctoral și 3 % pe durata unor studii de scurtă durată.

Circa 10 % din numărul total al studenților și-au efectuat sau își efectuează studiile, parțial sau integral, în străinătate cu sprijinul Erasmus sau prin alte mijloace publice sau private.

În cadrul unei reuniuni de la București (România), din 26-27 aprilie 2012 (IP/12/394), miniștrii învățământului superior din 47 de țări europene au adoptat Strategia de mobilitate Bologna, care prevede ca, până în 2020, 20 % dintre absolvenții de învățământ superior să își fi petrecut o parte a studiilor în străinătate. Uniunea Europeană a adoptat același criteriu în noiembrie 2011.

Cursurile intensive de limbi străine Erasmus (EILC)

Erasmus oferă cursuri specializate în limbile mai puțin utilizate și mai puțin predate din UE pentru a-i ajuta pe studenți să se pregătească pentru perioadele de studii sau de stagii în străinătate. Cursurile se organizează în țările în care limbile respective sunt limbi oficiale. Nu se oferă cursuri pentru limbile a căror predare este larg răspândită, precum engleza, germana, franceza și spaniola (castiliana).

Numărul de EILC a crescut semnificativ de la lansare. În 2011-2012, s-au organizat circa 435 de cursuri (față de 392 în anul precedent, o creștere de +11 %) în 26 de țări, pentru un total de 6 631 de studenți Erasmus (+13 %).

Cele mai populare destinații pentru EILC au fost Italia, Portugalia, Belgia (comunitatea flamandă), Turcia și Suedia. Țara în care s-a înregistrat cel mai mare procent de studenți participanți la un curs de limbă este Slovenia, unde 19,1 % dintre studenții Erasmus sosiți au luat parte la cursuri de limbă, urmată de Croația (12,7%). Ratele de participare în Islanda, România, Grecia și Estonia au fost cuprinse între 10 și 11 %.

Mobilitatea personalului în cadrul Erasmus (misiuni de predare și formare a personalului)

Erasmus le permite și cadrelor didactice din învățământul superior, precum și persoanelor angajate în întreprinderi să se deplaseze pentru a preda în străinătate, pe perioade cuprinse între o zi și șase săptămâni. La fel, personalul academic și neacademic din instituțiile de învățământ superior poate participa la cursuri de formare în străinătate pe perioade cuprinse între cinci zile și șase săptămâni.

În anul universitar 2011-2012, Erasmus a sprijinit 46 527 de schimburi de personal didactic și nedidactic din instituții de învățământ superior, pentru misiuni de predare sau de formare, ceea ce reprezintă o creștere anuală de 8,6 %.

Principalele țări de origine au fost Polonia (6 312), Spania (4 654) și Germania (3 937). Principalele destinații pentru mobilitatea personalului au fost Spania (4 554), Germania (4 491) și Italia (3 876).

În 2011-2012, 50,5 % din personalul universitar participant la Erasmus era format din bărbați. 16 membri ai personalului universitar cu nevoi speciale au primit finanțare suplimentară pentru a participa la schimburile Erasmus (față de 13 în anul anterior). Durata medie a acestor schimburi a fost de 5,7 zile, iar bursa medie – care s-a adăugat salariului obișnuit – a fost de 713 EUR (în creștere de la 662 EUR în 2010-2011).

La activitățile de mobilitate a personalului a participat un număr total de 2 336 de instituții de învățământ superior, ceea ce reprezintă o creștere cu 3,6 % față de anul anterior.

Misiunile de predare câștigă încă în popularitate

Erasmus le permite profesorilor universitari și membrilor personalului din întreprinderi să predea pentru o perioadă cuprinsă între o zi — sau cel puțin cinci ore de predare — și șase săptămâni într-o instituție de învățământ superior dintr-o altă țară. Numărul profesorilor care au beneficiat de acest tip de sprijin datorită programului Erasmus a crescut constant, peste 300 000 de schimburi de personal fiind finanțate de la introducerea sistemului, în 1997-1998. Dintre cele 46 527 de schimburi de personal sprijinite în 2011-2012, 33 323 au fost misiuni de predare (+5,4 % față de anul precedent).

Principala țară de origine a fost Polonia, cu 3 994 de misiuni de predare finanțate, urmată de Spania (3 256) și de Germania (3 110). Cele mai populare destinații pentru misiunile de predare au fost Spania (3 258), Germania (3 149) și Italia (2 903).

Profesorii care au participat cel mai mult la aceste schimburi au provenit din următoarele domenii: științe umane și arte (32 %); științe sociale, comerț și drept (22 %); inginerie, industria manufacturieră și construcții (14 %). Profesorii au petrecut în medie 5,5 zile în străinătate, în misiuni de predare: o scădere mică, dar constantă, este observată încă din 2000-2001, când media era de 6,9 zile. Bursa medie pentru o misiune de predare – pe lângă salariul obișnuit – a fost de 686 EUR, ceea ce reprezintă o creștere față de anul precedent (645 EUR).

Circa 422 de astfel de misiuni de predare au fost realizate de persoane provenind din întreprinderi, care au fost invitate să predea la instituții de învățământ superior din alte țări europene (+19 % față de anul anterior).

Formarea personalului înregistrează o creștere semnificativă

De la introducerea sa, în 2007, componenta de formare a personalului a cunoscut o creștere puternică a popularității. Dintre cele 46 527 de schimburi de personal sprijinite în 2011-2012, 13 204 corespundeau unor perioade de formare a personalului (+18 % față de anul precedent). Schimburile menționate au fost dedicate atât personalului academic, cât și celui neacademic, inclusiv celui angajat în administrație sau în serviciile auxiliare.

3 336 de persoane lucrând în învățământul superior au urmat cursuri de formare în întreprinderi din străinătate în 2011-2012 (+13,2 % în raport cu anul anterior).

Polonia a fost principala țară de origine a personalului format (2 318), urmată de Spania (1 398) și de Germania (827). Cea mai populară destinație a fost Germania (1 342), urmată de Spania (1 296) și de Regatul Unit (1 214).

Cursurile de formare dedicate personalului au durat în medie 6,1 zile. La acest tip de formare au participat mai multe femei decât bărbați (69,5 %), în vreme ce la misiunile de predare a participat un procent de femei de 42,9 %.

Programele intensive Erasmus continuă să crească numeric

Erasmus le oferă studenților și cadrelor universitare posibilitatea de a participa la programe de studii tematice, cu o durată cuprinsă între zece zile și șase săptămâni. UE finanțează organizarea acestor așa-numite programe intensive, precum și cheltuielile de călătorie și ședere ale participanților.

Țările care au organizat cele mai multe astfel de programe au fost Italia, cu 60 de cursuri (13 % din numărul total), urmată de Germania (43) și de Franța (35). Domeniile de predilecție au fost științele sociale, comerțul și dreptul (26 %), urmate de inginerie, de industria manufacturieră și de construcții (18 %). Programele intensive în domeniul matematicii și al informaticii, pe de o parte, și al științelor umane și al artelor, pe de altă parte, au reprezentat fiecare un procent de 15 %. Durata medie a acestor programe intensive a fost de 11,5 zile.

În 2011-2012, s-au organizat 462 de programe intensive Erasmus (față de 404 în anul precedent), ceea ce reprezintă o creștere de 14 %. Au participat la ele 16 806 studenți (internaționali și naționali) și 5 663 de profesori.

Proiectele de cooperare universitară Erasmus

Programul Erasmus promovează, de asemenea, modernizarea învățământului superior european prin finanțarea de proiecte comune. Aceste proiecte, a căror durată este cuprinsă între un an și trei ani, sunt menite să încurajeze reforma politicilor universitare, prin cooperarea transnațională între instituțiile de învățământ superior și alte părți interesate. Cererile se depun o singură dată în cursul unui an calendaristic, iar fondurile alocate anual acestor proiecte se ridică la circa 20 de milioane EUR.

Multe dintre proiectele finanțate prin această componentă a programului Erasmus au dus dezvoltarea unor politici universitare fundamentale. De exemplu, Sistemul european de credite transferabile (ECTS) a fost inițial un proiect Erasmus, înainte de a deveni un instrument major de încurajare a mobilității. (ECTS atribuie puncte de credit pentru fiecare parte a unui program de studiu, pe baza volumului de muncă al studentului și a obiectivelor de învățare stabilite. Acesta simplifică acumularea de către studenți a creditelor obținute în cadrul unor programe diferite și recunoașterea studiilor efectuate în străinătate de către instituția lor de origine).

Numărul cererilor pentru proiecte de cooperare universitară a crescut de la an la an. În 2012, s-au depus circa 250 de cereri (față de 197 în 2011). Dintre acestea, 57 de proiecte au fost selectate pentru finanțare, ceea ce reprezintă o rată medie de succes de 22,8 %. Regatul Unit a depus cele mai multe propuneri (35), fiind urmat de Belgia (25) și de Finlanda (24). Belgia a înregistrat cea mai mare rată de succes a cererilor, cu 11 proiecte aprobate.

Cât de mult cheltuiește UE cu programul Erasmus?

În cadrul exercițiului bugetar actual (2007-2013), UE a alocat programului Erasmus 3,1 miliarde EUR. În anul 2011-2012, bugetul total dedicat a fost de circa 494 de milioane EUR, dintre care aproximativ 473 de milioane EUR au fost utilizate pentru sprijinirea mobilității studenților și a personalului.

Cea mai mare parte a bugetului Erasmus este gestionată de [agențiile naționale din țările participante](#). Erasmus sprijină, de asemenea, proiecte și rețele multilaterale, care reprezintă aproximativ 20 de milioane EUR pe an (aproximativ 4% din buget). Acestea sunt gestionate centralizat, de [Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură \(EACEA\)](#) din Bruxelles.

Tabelul de mai jos prezintă totalitatea fondurilor Erasmus cheltuite anual pentru mobilitate.

Tabelul 1: Fondurile descentralizate Erasmus alocate agențiilor naționale

Anul	Bugetul anual Erasmus dedicat mobilității studenților și personalului, în milioane EUR	Modificarea față de anul precedent
1988	13,00	
1989	26,84	106,46 %
1990	32,88	22,50 %
1991	43,86	33,39 %
1992	62,88	43,37 %
1993	67,88	7,95 %
1994	72,78	7,22 %
1995	73,46	0,93 %
1996	74,3	1,14 %
1997	70,00	-5,79 %
1998	100,27	43,24 %
1999	100,27	0,00 %
2000	111,79	11,49 %
2001	116,19	3,94 %
2002	121,9	4,91 %
2003	142,53	16,92 %
2004	168,00	17,87 %
2005	200,96	19,62 %
2006	245,75	22,29 %
2007	372,25	51,48 %
2008	416,36	11,85 %
2009	415,37	-0,24 %
2010	434,83	4,68 %
2011	473,91	8,99 %
2012	547,26	15,48 %
2013	547,14	-0,02 %

Cum se alocă fondurile Erasmus la nivel național?

Bugetul Erasmus este împărțit între țările participante pe baza următorilor factori:

- populația: numărul de studenți, absolvenți și profesori din învățământul superior (nivelurile 5-6 din [Clasificarea Internațională Standard a Educației](#), ISCED). Datele sunt furnizate de Eurostat.
- costul vieții, precum și distanța dintre capitale: utilizate ca factori de corecție aplicați factorului populație.
- indicatorul performanțelor din trecut: calculat pe baza numărului de studenți și de membri ai personalului plecați în străinătate în trecut (utilizându-se cele mai recente date disponibile).

Cum se determină quantumul bursei lunare oferite de UE?

Bursele Erasmus sunt menite să acopere o parte din cheltuielile suplimentare necesare pentru a trăi și a călători în străinătate. Studenții Erasmus nu plătesc taxe de școlarizare instituției-gazdă din străinătate.

În fiecare țară, agențiile naționale alocă fondurile aflate la dispoziția lor instituțiilor de învățământ superior. O agenție națională poate decide să acorde burse mai mari unui număr mai mic de studenți (cum este cazul, de pildă, în Bulgaria, Cipru și Turcia) sau burse mai mici unui număr mai mare de studenți (precum în Franța și în Italia), dar trebuie să respecte plafonul pentru burse stabilit de Comisia Europeană pentru fiecare țară de destinație ([a se vedea Ghidul candidatului pentru Programul de învățare pe tot parcursul vieții](#)).

Agenția națională alocă fondurile instituțiilor solicitante pe baza unor factori precum sumele solicitate sau performanțele din trecut. În continuare, instituția poate decide bursa lunară exactă pe care o plătește studenților (și suma zilnică sau săptămânală plătită personalului) în limitele stabilite de agenția națională, limite diferite de la o țară la alta.

Bursa lunară depinde de țara de destinație și de tipul de mobilitate. De exemplu, s-a înregistrat o tendință de a acorda burse mai mari pentru stagii decât pentru studiile în străinătate.

Bursa Erasmus oferită de Uniunea Europeană poate fi completată din diferite alte surse de cofinanțare de la nivel național, regional și local.

Agențiile naționale sau instituțiile de învățământ superior pot mări bursa lunară pentru studenții care provin din familii cu venituri reduse.

În perioada 2011-2012, bursa medie lunară pentru mobilitatea studenților a variat de la 123 EUR pentru studenții spanioli la 641 EUR pentru studenții din Letonia. Bursa medie lunară pentru totalitatea țărilor participante a fost de 252 EUR.

Cum pot solicita studenții și membrii personalului burse Erasmus?

Programul Erasmus este deschis oricărui student care studiază în cadrul unei instituții de învățământ superior care a semnat Carta Universitară Erasmus într-o țară participantă. Majoritatea instituțiilor de învățământ superior din Europa – aproape 5 000 – au semnat Carta Universitară Erasmus.

Primul pas pentru solicitarea unei burse Erasmus pentru o perioadă de studii sau a unui stagiu este contactarea biroului de relații internaționale al instituției de origine și completarea unui contract de studii Erasmus sau a unui contract de stagiu Erasmus. Aceste documente stabilesc programul pe care îl va urma studentul în perioada de studii sau de stagiu și trebuie aprobate de către instituția de origine și instituția sau întreprinderea-gazdă, precum și de student. Contractele simplifică și asigură recunoașterea academică deplină de către instituția de origine a muncii efectuate în mod satisfăcător în perioada bursei Erasmus.

Studiile Erasmus: cei care doresc să-și desfășoare o parte din perioada de studii în străinătate trebuie să fie cel puțin în al doilea an de studii la o instituție de învățământ superior.

Stagiile Erasmus: studenții pot efectua stagii prin Erasmus încă din primul an de studii universitare.

Durata: perioadele petrecute în străinătate, atât pentru studii, cât și pentru stagii, pot dura între 3 și 12 luni fiecare sau pot avea o durată combinată totală de 24 de luni. Pentru studenții din învățământul profesional superior de scurtă durată, durata minimă a stagiilor este de două luni.

Erasmus pentru membrii personalului: personalul didactic trebuie să prezinte instituției sau întreprinderii de origine un program de predare, care trebuie aprobat de instituția-gazdă. Programul de formare al unui membru al personalului care solicită o bursă de formare Erasmus trebuie, în mod similar, să fie aprobat de către instituția de origine și de către instituția sau întreprinderea-gazdă.

Cum poate o universitate să obțină dreptul de a participa la programul Erasmus?

Universitatea sau instituția de învățământ superior trebuie să adere la mai multe principii și obligații cuprinse în Carta Universitară Erasmus înainte de a putea participa la proiectele Erasmus de mobilitate sau de cooperare. Accentul principal se pune pe asigurarea calității. Instituția-gazdă nu poate percepe taxe de școlarizare de la studenții Erasmus pe care îi primește și, la întoarcerea în instituția de origine, studentului ar trebui să i se recunoască automat și pe deplin cursurile sau stagiile încheiate cu succes.

De ce se numește Erasmus acest program?

Programul Erasmus a fost numit după filosoful, teologul și umanistul Desiderius Erasmus din Rotterdam (1466-1536). Erasmus, care a trăit în perioada Reformei, este cunoscut drept un opozant al dogmatismului.

Erasmus a trăit și a lucrat în diverse părți ale Europei, în căutarea cunoașterii, a experienței și a înțelegerii pe care le aduc contactele cu alte țări.

Acronimul ERASMUS se poate citi și ca provenind de la *EuRopean Community Action Scheme for the Mobility of University Students* (un program de acțiune comunitară în materie de mobilitate a studenților), astfel cum a fost stabilit în prima decizie de instituire a programului (Decizia 87/327/CEE a Consiliului din 15 iunie 1987 de adoptare a programului de acțiune comunitară în materie de mobilitate a studenților).

Pentru informații suplimentare

A se vedea, de asemenea, [IP/13/657](#)

Pentru mai multe informații despre [programul Erasmus](#)
[Statistici privind programul Erasmus](#)